

Władysław Filipowiak, Jerzy Wojtasik

Wolin. Stanowisko 1, wykop 6

Informator Archeologiczny : badania 6, 233-234

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- gładką twardą nawierzchnię z zaprawy gipsowej oraz negatyw podfundamentowania słupa czy filara. Poziom użytkownika założenia palatinalnego leży na warstwie 186-187 m. n.p.m. co jest zgodne z dawniejszymi wynikami badań. Ustalono zasięg zabudowy i dziedzińca założenia palatinalnego na obszarze około 2580 m²,
- cmentarz w dwóch fazach użytkowania,
- fragmenty murów miejskich z XIV w.

Materiał zabytkowy uzyskany z wykopaliśk to wielka ilość fragmentów ceramiki, 1 kablączek skroniowy, 1 detal architektoniczny.

WOLIN

Stanowisko 1, wykop 6

Pracownia Archeologiczna

Zakładu Archeologii Nadodrza

Instytutu Historii Kultury Materialnej

PAN w Wolinie

Badania prowadzili dr Władysław Filipowiak
i mgr Jerzy Wojtasik. Finansował IHKM PAN.
Trzeci sezon badań. Badania centrum wczesno-
średniowiecznego miasta Wolina.

Wyeksplorowano kolejne 3 warstwy osadnicze. odsłoniły dalsze konstrukcje drewniane domów, przejść między nimi oraz inne mniejsze obiekty stałe. Dostarczyły znaczną ilość różnych zabytków ruchomych.

W warstwie VIII a wystąpiły ślady trzech domów o konstrukcji międzysłupowej /ramowej/, o wymiarach około 4 x 4, 4 x 3 i 5 x 4 m. Odstęp między domami wynosił około 40-50 cm. Dwa z wymienionych domów były prawdopodobnie dwuizbowe. W domach oznaczonych kolejnymi nr 10 i 11 natrafiono na dwa wyplecione z wikliny kosze o średnicach 1,10 i 1,15 m, zachowane do około 20 cm wysokości. Kosze nie były porzucone, lecz wbudowane w podłogę, na co wskazują zastrzone, białe kołki, wokół których wypleciono ścianki.

W warstwie IX zalegały resztki zniszczonych konstrukcji drewnianych w postaci krótkich belek, dranic, kołków i plecionek o wymiarach 4,00 x 0,6 i 1,70 x 0,7 m, zalegających poziomo,

W warstwie X natrafiono na ślady domów o konstrukcji międzysłupowej i prawdopodobnie zrębowej oraz na wąską "ulicę", szerokości 1, m zbudowaną z legarów i dranic umacnianych kołkami.

W poszczególnych warstwach składających się z humusu, mierzwy, nasyconych włórami drzewnymi i resztkami rybimi wystąpiły znaczne ilości ułamków naczyń,

kości zwierzęcych, żuźla oraz różne zabytki z żelaza z metali kolorowych, rogu, kości, drewna, skóry, bursztynu i szkła. Obserwacje stratygraficzne oraz materiał zabytkowy pozwalają datować ostatni odsłonięty poziom na przełom X/XI wieku.

Na przylegającym, od strony południowo-zachodniej arze wyeksplorowano warstwę gruzu i dużych głazów o miąższości około 50 cm.

Badania wykopaliskowe na obu arach będą kontynuowane w 1973 roku.

WOLIN

Stanowisko 8 "Młynówka"

patrz okres halszacki

WROCLAW

ul. św. Idziego

Katedra Archeologii

Uniwersytetu Wrocławskiego
we Wrocławiu

Badania prowadził dr Józef Kaźmierczyk.

Finansował Konserwator Zabytków m. Wrocławia

i Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Pierwszy sezon badań. Podgrodzie /XII-XIV w. ?/

Badania wszczęte na Ostrowiu Tumskim we Wrocławiu mają odpowiedzieć, czy na jego terenie znajdowało się jedno czy też więcej podgrodzi.

Prace wykopaliskowe rozpoczęto w miejscu domniemanego przebiegu wału. Założono wykop o wymiarach 22 x 8 m. Osiągnięto w nim poziom osadniczy z końca XIII i 1 połowy XIV wieku. Na odcinku o powierzchni około 40 m², użytkowy z XII wieku.

W nawarstwieniach z XIII wieku odsłonięto m.in. rozległe skupisko witraży i ich ułamków. Część z nich mieściła się ognis w oprawach ołowiowych, stąd metryka powstania tych zabytków jest starsza niż poziom, w którym je odkryto. Inne czynią wrażenie nowych lub nieukończonych. W zespole tym wystąpiły nadto ułamki naczyń szklanych. Na jednym z nich widnieje złożony ornament. Skupisko to najpewniej wchodzi w obręb pracowni szklarskiej. Mieści się ono w przedziale czasu ogólnie i chronologicznie odpowiadającym budowie katedry gotyckiej.

W starszych nawarstwieniach ujawniono m.in.: 1. fragment budowli drewniano-ziemnej albo wału o konstrukcji izbicowej z możliwością wykorzystania tychże na magazyny, albo innego rodzaju pomieszczeń; 2. fragment budowli ze węgłoną warstwą zboża.

Do zabytków ruchomych z XII wieku należą: fragment drewnianej płytki z wyobrażeniem postaci ludzkiej ze zwierzęciem w ręku; duży ułamek głowy